

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 26 gusht 2019
Nr. ref.:AGJ 1421/19

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI187/18 dhe KI11/19

Parashtrues

Muhamet Idrizi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 226/2018,
të 16 tetorit 2018 dhe Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr.
293/2018, të 3 dhjetorit 2018**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa KI187/18 është dorëzuar nga Shemsedin Pira, avokat nga Gjilani si përfaqësues i Muhamet Idrizit, me vendbanim në Komunën e Viti-së; ndërsa kërkesa KI11/19 është dorëzuar personalisht nga Muhamet Idrizi (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar përmes kërkesës KI187/18 është Aktgjykimi [PML. nr. 226/2018] i 16 tetorit 2018 i Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), ndërsa vendimi i kontestuar përmes kërkesës KI11/19 është Aktgjykimi [PML. nr. 293/2018] i 3 dhjetorit 2018 i Gjykatës Supreme.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimeve të kontestuar. Në kërkesën KI187/18, parashtruesi i kërkesës nuk ka qartësuar saktësisht se cilat të drejta dhe liri themelore të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) pretendon se i janë cenuar përmes Aktgjykimit të kontestuar. Ndërsa, përmes kërkesës KI11/19, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta i kanë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenet 30 [Të Drejtat e të Akuzuarit] dhe 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Parashtruesi i kërkesës po ashtu kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) që të vendosë masë të përkohshme, përkatësisht *"të ndalon fillimin e vuajtjes së dënimit të shqiptuar [ndaj tij] me Aktgjykimin PKR. nr. 107/2012"* e 22 nëntorit 2017 të Gjykatës Themelore në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Themelore), deri në vendosjen e rastit në Gjykatë.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 30 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës, përmes përfaqësuesit të tij, dorëzoi kërkesën KI187/18 në Gjykatë.
7. Më 12 dhjetor 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Gresa Caka-Nimani Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bajram Ljatifi (kryesues), Safet Hoxha dhe Radomir Laban.
8. Më 4 janar 2019, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës KI187/18.
9. Më 14 janar 2019, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën KI11/19 në Gjykatë.

10. Më 17 janar 2019, në pajtim me paragrafin 1 të rregullit 40 (Bashkimi dhe ndarja e kërkesave) të Rregullores së punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI11/19 me kërkesën KI187/18. Përmes këtij urdhri, u vendos që Gjyqtari raportues dhe përbërja e Kolegjit shqyrtues të jetë e njëjtë me atë që ishte vendosur nga Kryetarja për caktimin e Gjyqtarit raportues dhe Kolegjit shqyrtues në rastin KI187/18.
11. Më 22 janar 2019, Gjykata njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës, parashtruesin e kërkesës, si dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës KI11/19 dhe bashkimin e kërkesave përkatëse.
12. Më 28 maj 2019, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarës raportuese dhe njëzëri vendosi që vendimmarrja përkitazi me kërkesat e parashtruesve të kërkesës, të shtyhet për shqyrtim në njërën nga seancat e radhës.
13. Më 28 maj 2019, parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Gjykata që të vendosë masën e përkohshme, përkatësisht, të ndaloj fillimin e vuajtjes së dënimit të shqiptuar ndaj tij përmes Aktgjykimit [PKR.nr.107/2012] të 22 nëntorit 2017 të Gjykatës Themelore, deri në vendosjen e rastit të tij para Gjykatës.
14. Më 29 korrik 2019, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarës raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës që të shpallë kërkesën KI187/18 të papranueshme, ndërsa kërkesën KI11/19 të pranueshme për shqyrtim dhe të vlerësojë meritat e saj.
15. Në të njëjtën ditë, Gjykata njëzëri konstatoi se Aktgjykimi [PML. nr. 293/2018] i 3 dhjetorit 2018 i Gjykatës Supreme, nuk është në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

16. Më 29 dhjetor 2008, Prokuroria e Qarkut në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Prokuroria e Qarkut), ngriti Aktakuzën [PP. nr. 168/08] ndaj parashtruesit të kërkesës, nën dyshimin e bazuar se ai në bashkëveprim me Sh. I. dhe i ndihmuar nga E. I., kishte kryer veprën penale të përcaktuar në nenin 147 (Vrasje e rëndë) në lidhje me nenet 20 (Tentativa) e 23 (Bashkëkryerja) dhe nenin 328 (Mbajtja në pronësi, në kontroll, në posedim ose në shfrytëzim të paautorizuar të armëve) të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK), pasi më 2 shtator 2008, kishte tentuar të privojnë nga jeta R. E. dhe Sh. E.
17. Më 8 qershor 2009, Gjykata e Qarkut në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Qarkut) përmes Aktgjykimit [P. nr. 25/2009] e liroi parashtruesin e kërkesës nga akuzat e cekura më lart, ndërsa personin që pretendohet se kishte ndihmuar kryerjen e veprës penale, përkatësisht, E. I. e liroi nga akuza për kryerjen e veprës penale të përcaktuar me nenin 147 i KPPK-së, ndërsa e shpalli fajtor për kryerjen e veprës penale të përcaktuar me nenin 328 i KPPK-së.
18. Prokuroria e Qarkut parashtrroi ankesë kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës së Qarkut në Gjykatën Supreme për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe konstatimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike, me

propozimin që çështja të rikthehet për rigjykim. Parashtruesi i kërkesës dhe E. I. paraqitën përgjigje në ankesën e Prokurorisë së Qarkut, duke kërkuar që ajo të refuzohet si e pabazuar.

19. Më 7 mars 2012, Gjykata Supreme, përmes Aktvendimit [AP. nr. 393/2012] e aprovoi ankesën e Prokurorisë së Qarkut si të bazuar dhe e anuloi Aktgjykimin [P. nr. 25/2009] e Gjykatës së Qarkut sa i përket parashtruesit të kërkesës dhe çështjen e ktheu në rigjykim.
20. Më 22 nëntor 2017, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit [PKR. nr. 107/2012], e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprës penale të përcaktuar me nenin 147 (Vrasje e rëndë) në lidhje me nenin 20 (Tentativa) dhe 23 (Bashkëkryerja) të KPPK-së dhe e dënoi me 3 (tri) vite burgim. Ndërsa, akuza për kryerjen e veprës penale të përcaktuar me nenin 328 (Mbajtja në pronësi, në kontroll, në posedim ose në shfrytëzim të paautorizuar të armëve) të KPPK-së u refuzua. Përmes të njëjtit Aktgjykim, i akuzuari E. I., u lirua nga akuza.
21. Ankesë kundër Aktgjykimit të lartcekur parashtruan edhe parashtruesi i kërkesës edhe Prokuroria Themelore në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Prokuroria Themelore). I pari, përkatësisht parashtruesi i kërkesës, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, konstatimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike, shkeljes së ligjit penal dhe vendimit mbi sanksionin penal; ndërsa i dyti, përkatësisht Prokuroria Themelore, për pjesën liruese të Aktgjykimit për të akuzuarin E.I., dhe për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe në lidhje me sanksionin penal për veprën penale për të cilën parashtruesi i kërkesës ishte shpallur fajtor.
22. Më 19 prill 2018, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [PAKR. nr. 108/2018], refuzoi ankesat e Prokurorisë Themelore dhe të parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës Themelore, përkatësisht Aktgjykimin [PKR. nr. 107/2012] e 22 nëntorit 2017.
23. Parashtruesi i kërkesës dhe mbrojtësi i tij, ndaras, parashtruan kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit [PAKR. nr. 108/2018] të Gjykatës së Apelit në lidhje me Aktgjykimin [PKR. nr. 107/2012] e Gjykatës Themelore, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal. Në kërkesat e tyre ata pretenduan, ndër të tjera, se Gjykata Themelore, duke ndryshuar përshkrimin e veprës penale dhe duke konstatuar se parashtruesi i kërkesës veprën penale e *"ka kryer me persona tani për tani të panjohur"*, ka tejkaluar akuzën në kundërshtim me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPRK). Prokurori i Shtetit përmes parashtrësës [KMLP. nr. 155/2018], paraqiti përgjigje në kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë, duke propozuar që ato të refuzohen si të pabazuara.
24. Më 18 tetor 2018, Gjykata Supreme, duke vepruar sipas kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë të parashtruar nga mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës, përmes Aktgjykimit [PML.nr.226/2018] e refuzoi si të pabazuar këtë kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktgjykimit [PAKR. nr. 108/2018] të Gjykatës së Apelit në lidhje me Aktgjykimin [PKR. nr. 107/2012] e Gjykatës Themelore.

25. Më 3 dhjetor 2018, Gjykata Supreme, duke vepruar sipas kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë të parashtruar nga i dënuari, përkatësisht parashtruesi i kërkesës, përmes Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] gjithashtu e refuzoi si të pabazuar këtë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktgjykimit [PAKR. nr. 108/2018] të Gjykatës së Apelit në lidhje me Aktgjykimin [PKR.nr.107/2012] e Gjykatës Themelore.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

Pretendimet e ngritura përmes kërkesës KI187/18

26. Në kontekst të kësaj kërkesë, parashtruesi i kërkesës nuk ka qartësuar saktësisht se cilat të drejta dhe liri themelore të garantuara me Kushtetutë pretendon se i janë cenuar përmes Aktgjykimit [PML. nr. 226/2018] të 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme.
27. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, më specifikisht: (i) të pikës 1.10 të paragrafit 1 të nenit 384 (Shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale) për shkak të tejkalimit të aktakuzës; (ii) pikës 1.12 të paragrafit 1 të nenit 384; dhe (iii) paragrafit 1 të nenit 360 (Identiteti subjektiv dhe objekti i aktgjykimit me aktakuzën) të KPPRK-së.

Pretendimet e ngritura përmes kërkesës KI11/19

28. Parashtruesi në kërkesën KI11/19 pretendon se Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018, i ka shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenet 30 [Të Drejtat e të Akuzuarit] dhe 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
29. Parashtruesi i kërkesës specifikisht pretendon se të drejtat e tij në gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së janë shkelur sepse (i) Aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me paragrafin 2 të nenit 39 (Bazat për përjashtimin e gjyqtarëve) të KPPRK-së, sepse njëri nga gjyqtarët e trupit gjykues të Gjykatës së Qarkut, përkatësisht gjyqtari R. R., që ka nxjerrë Aktgjykimin [P. nr. 25/09] e 8 qershorit 2009, po ashtu ka marrë pjesë si anëtar i Kolegjit të Gjykatës Supreme që ka vendosur në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë përmes Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018; dhe (ii) përfaqësuesi i tij nuk e ka mbrojtur në mënyrën e duhur gjatë procesit gjyqësor dhe sipas parashtruesit të kërkesës, mbrojtjen e ka bërë në kundërshtim me paragrafin 7 të nenit 11 të Ligjit nr. 03/L-117 për Avokatinë të 25 marsit 2009 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji për Avokatinë), sepse ka pasur konflikt interesi, fakt ky për të cilin, parashtruesi i kërkesës nuk ka qenë i informuar. Sipas parashtruesit të kërkesës, avokati i çështjes Sh. P., ka qenë gjithashtu mbrojtës i personit R. E. në një çështje tjetër penale, por i cili gjithashtu ka qenë dëshmitari kryesor në procesin penal kundër parashtruesit të kërkesës. Për më tepër, sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, avokati në fjalë ka reflektuar neglizhencë të dukshme dhe të vazhdueshme gjatë mbrojtjes së tij.

30. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se Aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me dispozitat e KPPRK-së, sepse (i) gjykatat kishin bërë tejkalimin e aktakuzës fillestare në kundërshtim me pikën 10 të paragrafit 1 të nenit 384 të KPPRK-së, duke e shpallur të akuzuarin, përkatësisht parashtruesin e kërkesës fajtor për veprën penale të vrasjes së rëndë të mbetur në tentativë në bashkëkryerje me “*me disa persona të tjerë, tani për tani të panjohur*”, përderisa bashkëkryesit e pretenduar të cilët ishin të përfshirë në aktakuzën fillestare, ishin liruar nga akuza. Ndaj të parit, përkatësisht personit, SH. I., kishin pushuar hetimet përmes Aktvendimit [PP.nr.168/08 dhe 231/09] të 26 korrikut 2011 të Prokurorisë Publike të Qarkut, ndërsa i dyti, përkatësisht, personi E. I., ishte liruar nga akuza përmes Aktgjykimit [PKR. nr. 107/2012] të 22 nëntorit 2017 të Gjykatës Themelore.
31. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të deklarojë kërkesën e tij të pranueshme; të anulojë të gjitha vendimet e gjykatave të rregullta dhe, ta kthejë çështjen e tij në rivendosje në gjykatën e shkallës së parë.

Pranueshmëria e kërkesës

32. Gjykata rikujton që në rastin konkret në Gjykatë janë dorëzuar dy kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimeve përkatëse. E para, përkatësisht, kërkesa KI187/18 është dorëzuar nga mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës dhe kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [PML. nr. 226/2018] të 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme. Ndërsa, e dyta, përkatësisht, kërkesa KI11/19 është dorëzuar nga vet parashtruesi i kërkesës dhe kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [PML.nr.293/2018] të 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme. Gjykata më tej do të shqyrtojë vlerësimin e pranueshmërisë së të dy kërkesave veç e veç.

Përkitazi me pranueshmërinë e kërkesës KI187/18

33. Në lidhje me kërkesën KI187/18, Gjykata së pari shqyrton nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
34. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

35. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë siç janë të përcaktuara me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individidi mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor [...]”.

36. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës në lidhje me kërkesën KI187/18, është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [PML nr. 226/2018] e 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Në këtë aspekt, kërkesa e parashtruesit të kërkesës është në përputhshmëri me kriteret e përcaktuara me paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 të Kushtetutës dhe nenin 47 të Ligjit. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
37. Megjithatë, në vlerësimin nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me ligj, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parashtruesit të kërkesës i përcakton detyrimin që në kërkesën e tij drejtuar Gjykatës të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri themelore pretendon se i janë cenuar.
38. I njëjti kriter është qartë i përcaktuar në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Rregulli 39, paragrafi (1) (d) përcakton:

(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:

(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.

39. Në këtë kontekst, Gjykata thekson se për të konsideruar se një kërkesë plotëson kriteret e pranueshmërisë, parashtruesi i kërkesës është i detyruar që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri themelore pretendon se i janë cenuar dhe në mënyrë adekuate të paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të

drejtave apo dispozitave kushtetuese. (Shih në këtë kontekst, rastin e Gjykatës KI91/17, *Enver Islami*, Aktvendim për papranueshmëri, i 22 nëntorit 2018, paragrafi 31).

40. Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës në kërkesën KI187/18 nuk ka qartësuar se cilat të drejta dhe liri themelore pretendon se i janë cenuar përmes aktit të autoritetit publik, përkatësisht Aktgjykimit [PML. nr. 226/18] të 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme, të cilin ai e konteston në Gjykatë. Për më tepër, parashtuesi i kërkesës nuk qartëson saktësisht faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave kushtetuese.
41. Rrjedhimisht, kërkesa KI187/18, është në përputhshmëri me kriteret e përcaktuara me paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 të Kushtetutës dhe nenet 47 dhe 49 të Ligjit. Megjithatë, kjo kërkesë nuk plotëson kriteret e pranueshmërisë siç janë përcaktuar me nenin 48 të Ligjit dhe pikën (d) të paragrafit 1 të rregullit 39 të Rregullores së punës.
42. Si përfundim, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës, kërkesa KI187/19, është e papranueshme.

Përkitazi me pranueshmërinë e kërkesës KI11/19

43. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe Ligj e të elaboruara më lart, Gjykata konstaton se parashtuesi i kërkesës në lidhje me kërkesën KI11/19, është palë e autorizuar e cila konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtuesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
44. Gjykata rrjedhimisht konstaton se kërkesa e parashtuesit të kërkesës gjithashtu plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit 1 të rregullit 39 të Rregullores së punës. E njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit 3 të rregullit 39 të Rregullores së punës.
45. Për më tepër dhe në fund, Gjykata vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar në pajtim me paragrafin 2 të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht ajo duhet deklaruar e pranueshme. (Shih gjithashtu rastin e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, *Alimuçaj kundër Shqipërisë*, kërkesa nr. 20134/05, Aktgjykimi i 9 korrikut 2012, paragrafi 144).

Meritat e rastit në lidhje me kërkesën KI11/19

46. Në trajtimin e meritave të kësaj kërkesë, Gjykata rikujton që përmes Aktgjykimit [P. nr. 25/2009] të 8 qershorit 2009 të Gjykatës së Qarkut, parashtuesi i kërkesës fillimisht ishte liruar nga akuzat për kryerjen e veprës penale sipas nenit 147 (Vrasje e rëndë) në lidhje me nenet 20 (Tentativa) e 23 (Bashkëkryerja) të KPPK-së. Ky Aktgjykim ishte anuluar përmes Aktvendimit [AP. nr. 393/2012] të 7 marsit 2012 të Gjykatës Supreme dhe çështja ishte kthyer në rigjykim. Në vitin 2017, përmes

- Aktgjykimit [PKR. nr. 107/2012] të Gjykatës Themelore, parashtruesi i kërkesës u dënua me 3 (tri) vite burgim për kryerjen e veprës së lartcekur penale. Dy persona tjerë, përkatësisht, SH. I. dhe E. I., të cilët ishin bashkëkryes të pretenduar të veprës penale, ishin liruar nga akuzat përgjatë procedurave të gjykatave të rregullta.
47. Aktgjykimi i Gjykatës Themelore u konfirmua nga Gjykata e Apelit. Kundër këtij të fundit në Gjykatën Supreme ishin parashtruar dy kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë. E para, ishte parashtruar nga avokati mbrojtës i parashtruesit të kërkesës, si rezultat i së cilës ishte nxjerrë Aktgjykimi [PML. nr. 226/2018] i 18 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme dhe i cili refuzon si të pabazuar këtë kërkesë. E dyta, ishte parashtruar nga vet parashtruesi i kërkesës, si rezultat i së cilës ishte nxjerrë Aktgjykimi [PML.nr.293/2018] i 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme dhe i cili gjithashtu refuzon të pabazuar kërkesën për vlerësimin e ligjshmërisë.
48. Përkitazi me këtë të fundit, përkatësisht, Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme, Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon që i njëjti (i) është në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së sepse është nxjerrë nga një gjykatë e anshme; (ii) mbrojtësi i tij kishte vepruar në kundërshtim me Ligjin për Avokatinë, duke dëmtuar rrjedhimisht interesat e tij; dhe (iii) Aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me dispozitat e caktuara të procedurës penale.
49. Në trajtimin e pretendimit të parë të parashtruesit të kërkesës që ndërlidhet me të drejtën në gjykim të drejtë dhe të paanshëm, Gjykata do të aplikojë praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), mbi bazën e të cilës ajo, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë. Rrjedhimisht, sa i përket interpretimit të pretendimeve për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, Gjykata do t'i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së.
50. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se paanësia e një gjykate sipas nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, bazuar në praktikën e konsoliduar gjyqësore të GJEDNJ-së, duhet të përcaktohet sipas (i) testit subjektiv, rrjedhimisht në bazë të bindjes dhe sjelljes personale të një gjyqtari, duke nënkuptuar se një gjyqtar mund të ketë pasur paragjykime personale apo anshmëri në një rast të caktuar; dhe (ii) testit objektiv, rrjedhimisht konstatimit nëse vet gjykata, mes tjerash, përbërja e saj, ka ofruar garancione të mjaftueshme për të përjashtuar çdo dyshim legjitim në këtë drejtim. (Shih ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Miracle Europe KFT kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 12 prillit 2015, paragrafët 54 dhe 55; *Gautrin dhe të Tjerët kundër Francës*, Aktgjykim i 20 majit 1998, paragrafi 58; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, Aktgjykim i 29 korrikut 2004, paragrafi 58; *Thomann kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 10 qershorit 1996, paragrafi 30; *Wettstein kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 21 dhjetorit 2000, paragrafi 42; *Korzeniak kundër Polonisë*, Aktgjykim i 10 janarit 2017, paragrafi 46; dhe rastin e Gjykatës KIO6/12, me parashtrues *Bajrush Gashi*, Aktgjykim i 9 majit 2012, paragrafi 45).
51. Më specifikisht, sa i përket testit subjektiv, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, paanshmëria personale e gjyqtarit duhet të prezumohet deri sa të vërtetohet e kundërta. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Mežnarić kundër*

Kroacisë, Aktgjykim i 30 nëntorit 2005, paragrafi 30; *Padovani kundër Italisë*, Aktgjykim i 26 shkurt 1993, paragrafi 26; *Morel kundër Francës*, paragrafi 41; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 59; *Hauschildt kundër Danimarkës*, Aktgjykim i 24 majit 1989, paragrafi 47; *Driza kundër Shqipërisë*, Aktgjykim i 13 nëntorit 2007, paragrafi 75; dhe *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 47). Për sa i përket llojit të provave të nevojshme për të dëshmuar një gjë të tillë, GJEDNJ, për shembull, është përpjekur që të vërtetojë nëse një gjyqtar tregon armiqësi ose vullnet të keq për arsye personale. Megjithatë, për të vendosur nëse në një rast konkret ka bazë të mjaftueshme për të determinuar se një gjyqtar i caktuar nuk është i paanshëm, pikëpamja e parashtruesit është e rëndësishme, por jo vendimtare. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *De Cubber kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 26 tetorit 1984, paragrafi 25). Megjithatë, parimi në të cilin duhet të supozohet se gjykata është e liruar nga paragjykimet apo njëanshmëria personale, është i vendosur për një kohë të gjatë në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së. (Shih, rastet e GJEDNJ-së, *Kyprianou kundër Qipros*, cituar më lart, paragrafi 119; *Micallef kundër Maltës*, Aktgjykim i 15 tetorit 2009, paragrafët 93-94; dhe *Tozicka kundër Polonisë*, Aktgjykim i 24 korrikut 2012, paragrafi 33).

52. Për më tepër, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, përderisa në disa raste mund të jetë e vështirë të gjenden faktet bazuar në të cilat mund të përmbysset prezumimi i paansësisë subjektive të një gjyqtari, kriteret dhe kërkesat për paansësinë objektive përcaktojnë një garanci shtesë për një gjykim të paanshëm. (Shih, rastin e GJEDNJ-së *Micallef kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafët 95 dhe 101). Duhet të theksohet se në shumicën e rasteve që ndërlidhen me çështje të paanshmërisë, GJEDNJ është fokusuar dhe ka gjetur shkelje në aspektin e testit objektiv. (Shih, gjithashtu rastin e GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, Aktgjykim i 6 nëntorit 2018, paragrafi 146; dhe *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 48).
53. Për sa i përket testit objektiv, Gjykata vëren se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, kur aplikohet mbi një trup gjykues, duhet të determinohet nëse ndaras nga sjellja personale e cilitdo gjyqtarë, mund të ketë fakte të mjaftueshme të cilat mund të ngrisin dyshime për paanshmërinë e gjykatës. Në këtë aspekt edhe dukja/perceptimi mund të ketë rëndësi, sepse "*drejtësia jo vetëm duhet të zbatohet, por ajo duhet të shihet që po të zbatohet*". (Në këtë kontekst, shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *De Cubber kundër Belgjikës*, cituar më lart, paragrafi 26). Çështja esenciale është besimi që gjykatat në një shoqëri demokratike duhet të reflektojnë në publik. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Castillo Algar kundër Spanjës*, Aktgjykim i 28 tetorit 1998, paragrafi 45; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 60; dhe *Golubović kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 49). Prandaj, cilitdo gjyqtar për të cilin mund të ketë arsye legjitime për të dyshuar në mungesë paanshmërie, duhet të tërhiqet nga vendimmarrja. (Shih, rastin e GJEDNJ-së, *Micallef kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 98).
54. Për më tepër, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, situatat në kuadër të të cilave mund të ngritën çështje lidhur me mungesën e paanshmërisë, mund të jenë të (i) natyrës funksionale; dhe (ii) personale. E para, ndërlidhet me ushtrimin e funksioneve të ndryshme brenda një procesi gjyqësor nga i njëjti person ose me lidhje të natyrës hierarkike apo të ndonjë natyre tjetër, në mes gjyqtarit dhe

akterëve tjerë në procesin e caktuar gjyqësor. Përkitazi me këto të fundit, niveli dhe natyra e kësaj lidhjeje duhet të ekzaminohet. Këto situata të natyrës funksionale, mund të përfshijnë shembuj të rasteve kur në të njëjtin rast janë ushtruar funksione (i) këshillëdhënëse dhe gjyqësore (për këtë kontekst, shih ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Procola kundër Luxembourgut*, Aktgjykim i 8 shtatorit 1995, paragrafi 45; *Kleyn dhe të Tjerët kundër Holandës*, Aktgjykim i 6 majit 2003, paragrafi 200; dhe *Sacilor Lormines kundër Francës*, Aktgjykim i 9 nëntorit 2006, paragrafi 74); (ii) gjyqësore dhe jashtëgjyqësore (për këtë kontekst, shih ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *McGonnell v. the United Kingdom*, Aktgjykim i 8 shkurtit 2000, paragrafët 52-57); dhe (iii) të ndryshme gjyqësore. Në këtë kontekst, GJEDNJ thekson se vlerësimi nëse pjesëmarrja e të njëjtit gjyqtar në faza të ndryshme të procesit gjyqësor mund të ketë rezultuar në shkelje të kërkesave që ndërlidhen me paanësinë e gjykatës, duhet të vlerësohet nga rasti në rast dhe varet nga rrethanat e secilit rast. Ndërsa e dyta, përkatësisht, ato të natyrës personale, kryesisht ndërlidhen me mënyrën e sjelljes të një gjyqtari përkitazi me një rast ose ekzistencën e lidhjeve me njërin nga palët apo përfaqësuesit të tij/saj në një rast. (Shih për më tepër në këtë kontekst, Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2019, për nenin 6 të KEDNJ-së, e Drejta në Gjykim të Drejtë (aspekti penal), Pjesa IV. Garancionet e Përgjithshme: Kriteret Procedurale, C. Pavarësia dhe Paanësia, 2. Gjykata e Paanshme, a. Kriteret për vlerësimin e paanësisë).

55. Në aplikimin e këtyre parimeve të përgjithshme në rrethanat e rastit konkret, Gjykata fillimisht rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon pikërisht ushtrimin e funksioneve të ndryshme të një gjyqtari brenda të njëjtit proces gjyqësor, përkatësisht faktin që gjyqtari R. R. kishte marrë pjesë si anëtar i trupit gjykues edhe në (i) nxjerrjen e Aktgjykimit [P. nr. 25/09] të 8 qershorit 2009 të Gjykatës së Qarkut; edhe (ii) nxjerrjen e Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme, dhe që sipas parashtruesit të kërkesës, ka rezultuar në shkelje të të drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
56. Në këtë kontekst dhe bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, Gjykata së pari do të shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës përkitazi me paanësinë e gjykatës nën kriteret e testit subjektiv.
57. Gjykata rithekson se sa i përket testit subjektiv, paanshmëria personale e gjyqtarit duhet të prezumohet deri sa të vërtetohet e kundërta. Parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur asnjë provë e cila do të mund të vinte në dyshim paanshmërinë e gjyqtarit R. R. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se në nxjerrjen e Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018, asnjë fakt nuk mund të mbështet konstatimin se gjykata nuk ka qenë e paanshme në kuptimin e testit subjektiv.
58. Rrjedhimisht në vijim, në përputhje me parimet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, dhe si garanci shtesë për rrethanat e rastit konkret, Gjykata do të shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës nën kriteret e testit objektiv dhe rrjedhimisht, fillimisht (i) nëse rrethanat e rastit konkret mund të ngrisin dyshime legjitime nga ana e parashtruesit të kërkesës në lidhje me paanshmërinë e gjykatës; dhe nëse ky është rasti (ii) nëse këto dyshime janë objektivisht të justifikueshme. Determinimi i këtyre çështjeve bëhet në secilin rast veç e veç. (Shih, në këtë kontekst, rastet e GJEDNJ-së, *Mežnarić kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 31; *Ferrantelli dhe Santangelo kundër Italisë*, Aktgjykim i 7 gushtit 1996, paragrafi 58; *Wettstein kundër Zvicrës*, cituar më lart, paragrafi 44; dhe *San Leonard Band*

Club kundër Maltës, cituar më lart, paragrafi 60; *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 49; dhe *Tozicka kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 33).

59. Në këtë aspekt, dhe siç është theksuar më lart, ushtrimi i funksioneve të ndryshme brenda të njëjtit proces gjyqësor nga gjyqtari i njëjtë, dhe që ndërlidhet me rrethanat e rastit konkret, paraqet kategori çështjesh të natyrës funksionale dhe të cilat janë relevante në vlerësimin e paanshmërisë së një gjykate. Në raste të tilla, GJEDNJ në parim ka mbajtur se ka dyshime legjitime për paanshmërinë e gjykatës. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 51 dhe 52). Të njëjtin qëndrim do të mbaj edhe Gjykata. Rrjedhimisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, Gjykata në vijim do të vlerësoj nëse dyshimet e tilla, në rrethanat e rastit konkret, mund të jenë objektivistisht të justifikueshme.
60. Në kuptim të vlerësimit të dyshimeve legjitime në kontekst të rrethanave kur një gjyqtar ka ushtruar më shumë se një funksion në të njëjtën çështje gjyqësore, dy kategori çështjesh janë të rëndësishme. Së pari, vëmendje të veçantë duhet t'i kushtohet karakteristikave të ligjit dhe rregullave që janë të aplikueshme në një rast konkret. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Warsicka kundër Polonisë*, Aktgjykim i 16 janarit 2007, paragrafi 40; *Toziczka kundër Polonisë*, Aktgjykim i 24 korrikut 2012, paragrafi 36; dhe *Korzeniak kundër Sllovakisë*, cituar më lart, paragrafi 50). Në këtë kontekst, GJEDNJ ka theksuar se të rëndësishme janë edhe çështjet organizative. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *Piersack kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 1 tetorit 1982, paragrafi 30). Për shembull, ekzistenca e procedurave që e sigurojnë paanshmërinë, përkatësisht, rregullave dhe procedurave që e rregullojnë edhe tërheqjen/përfundimin e një gjyqtari, është faktorë relevant. (Shih rastet e GJEDNJ-së, *Pfeifer and Plankl kundër Austrisë*, Aktgjykim i 25 shkurtit 1992, paragrafi 6; *Oberschlick kundër Austrisë (nr. 1)*, Aktgjykim i 23 majit 1991, paragrafi 50; dhe *Pescador Valero kundër Spanjës*, Aktgjykim i 24 shtatorit 2003, paragrafët 24-29). Së dyti, është e nevojshme të vlerësohet nëse ndërlidhja në mes çështjeve përmbajtjesore të shqyrtuara nga i njëjti gjyqtar në faza të ndryshme të procedurës është aq e afërt/dukshme sa që vë dyshim në paanshmërinë e gjyqtarit që ka marrë pjesë në vendimmarrje përgjatë këtyre fazave. Ky determinim gjithashtu bëhet nga rasti në rast dhe duke marrë parasysh karakteristikat dhe rrethanat e veçanta të tyre. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Warsicka kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 40; *Toziczka kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 36; dhe *Korzeniak kundër Sllovakisë*, cituar më lart, paragrafi 50).
61. Në këtë aspekt, Gjykata, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, dhe të elaboruar më lart, duhet të shtjellojë fillimisht çështjet ligjore dhe rregullative. Gjykata rikujton se procedurat të cilat e rregullojnë tërheqjen/përfundimin e një gjyqtari nga vendimmarrja janë të një rëndësie të veçantë.
62. Në këtë kontekst, Gjykata vëren që në rastin e parashtruesit të kërkesës në procedurat lidhur me kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë, Gjykata Supreme ka aplikuar dispozitat e KPPRK-së. Ky i fundit, në nenet 39 dhe 40 (Procedura për përfundim) të tij, specifikisht rregullon çështjen dhe rrethanat në të cilat përfundohen gjyqtarët nga vendimmarrja përkatëse. Gjykata thekson që paragrafi 2 i nenit 39 të KPPRK-së, shkëlqen e të cilit parashtruesi i kërkesës e pretendon,

përcakton që “Gjyqtari përjashtohet si gjyqtar i vetëm gjykues, kryetar i trupit gjykues, anëtar i trupit gjykues, anëtar i Kolegjit të Apelit apo Kolegjit të Gjykatës Supreme nëse ka marrë pjesë në procedura të mëhershme në të njëjtin rast penal, përveç gjyqtarit që ka shërbyer në kolegjin e mundësisë hetuese të veçantë”.

63. Ky formulim i nenit të lartcekur të KPPRK-së dhe i cili vë theks në pjesëmarrjen e një gjyqtari në “procedura të mëhershme në të njëjtin rast penal”, dallon nga përmbajtja e neneve 40 dhe 41 të Kodit paraprak të procedurës penale, përkatësisht Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPPK), ku rrethanat e përjashtimit të gjyqtarëve në këtë kontekst ishin më të kufizuara. Më specifikisht, pika 5 e paragrafit 1 të nenit 40 të KPPPK-së, përcaktonte që gjyqtari përjashtohet nga ushtrimi i funksionit gjyqësor në rastin kur “në të njëjtën çështje ka marrë pjesë në marrjen e vendimit në gjykatën më të ulët ose nëse në gjykatën e njëjtë ka marrë pjesë në marrjen e vendimit i cili kundërshtohet me ankesë”.
64. Gjykata në këtë kontekst thekson që ligjvënësi përmes miratimit të Kodit të ri të Procedurës Penale, përfshiu një dispozitë më gjithëpërfshirëse në kuptim të përjashtimit të gjyqtarit nga ushtrimi i funksioneve të ndryshme në të njëjtin proces penal. Gjykata thekson se dispozitat e KPPRK-së manifestojnë brengën e ligjvënësit për t’i hequr të gjitha dyshimet e arsyeshme sa i përket paanshmërisë së gjykatës. (Shih në këtë kontekst, edhe rastin e Gjykatës KIO6/12, me parashtrues: *Bajrush Gashi*, cituar më lart, paragrafi 49; dhe rastin e GJEDNJ-së *Oberschlick kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 50).
65. Gjykata duhet gjithashtu të thekson se në rrethanat e rastit konkret, në mes të marrjes pjesë të gjyqtarit R. R. në Kolegjin e Gjykatës së Qarkut, përkatësisht nxjerrjes së Aktgjykimit [P. nr. 25/2009] të 8 qershorit 2009, dhe pjesëmarrjes së tij në Kolegjin e Gjykatës Supreme, përkatësisht, nxjerrjes së Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018, përmes Aktvendimit [AP. nr. 393/2012] të 7 marsit 2012 të Gjykatës Supreme, çështja e parashtruesit të kërkesës ishte kthyer në rigjykim. Në gjykimin e ri, gjyqtari R. R. kishte marrë pjesë vetëm në Kolegjin e Gjykatës Supreme i cili ka shqyrtuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktgjykimit [PAKR.nr.108/2018] të 19 prillit 2018 të Gjykatës së Apelit. Megjithatë, Gjykata thekson, se përmbajtja e paragrafit 2 të nenit 39 të KPPRK-së, përkatësisht “marrja pjesë në procedura të mëhershme në të njëjtin rast penal”, dhe e aplikueshme në rrethanat e rastit konkret, është gjithëpërfshirëse dhe e ka detyruar gjyqtarin R. R. që të përjashtohet nga vendimmarrja në kolegjin përkatës të Gjykatës Supreme.
66. Gjykata gjithashtu thekson se në rrethana të tilla, përjashtimi i gjyqtarit nuk është i varur detyrimisht nga kërkesa e palëve në procedurë. Bazuar në dispozitat e KPPRK-së, gjyqtari vet duhet të kërkoj përjashtimin nga vendimmarrja. Kjo është e përcaktuar në nenet 39 deri me 42 të KPPRK-së, dhe gjithashtu mbështetet nga praktika gjyqësore e GJENDJ-së, dhe e cila, duke theksuar rëndësinë e perceptimit dhe besimit që gjykatat duhet të reflektojnë në publik në një shoqëri demokratike, në mënyrë të vazhdueshme kanë theksuar se cilido gjyqtar që beson që pjesëmarrja e tij ose saj në një çështje gjyqësore, mund të ngrenë dyshime për paanshmërinë e gjykatës, duhet të përjashtohet nga vendimmarrja.

67. Për më tepër, Gjykata gjithashtu rikujton se, procedura që ka të bëjë me mbrojtjen e ligjshmërisë nuk parashikon procedurë publike në të cilën parashtruesi mund të marrë pjesë. Kjo procedurë bazohet vetëm në parashtruesat me shkrim. Andaj, për shkak të natyrës së shkruar të procedurës, as parashtruesi i kërkesës dhe as mbrojtësi i tij, nuk kanë mundur të jenë në dijeni, derisa nuk e kanë marrë vendimin e Gjykatës Supreme, se i njëjti gjyqtar që ishte pjesë e trupit gjykues në Gjykatën e Qarkut mori pjesë edhe në Kolegjin e Gjykatës Supreme që vendosi për kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë. Prandaj, përgjegjësia për mospërjashtimin e gjyqtarit përkatës nuk mund t'i atribuohet parashtruesit të kërkesës dhe të konkludohet që ai ka hequr dorë nga e drejta që çështja e tij të vendoset nga një gjykatë e paanshme. (Shih, në këtë kontekst edhe rastin e Gjykatës KIO6/12, parashtrues: *Bajrush Gashi*, cituar më lart, paragrafi 36 e edhe rastin e GJEDNJ-së, *Oberschlick kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 51).
68. Gjykata rikujton se çështja nëse ka apo nuk ka numër të mjaftueshëm të gjyqtarëve për të vendosur për kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë, është çështje krejtësisht nën juridiksion, dhe për diskutim, po qe nevoja, ndërmjet gjyqësorit dhe organeve tjera përgjegjëse. Përgjegjësia primare për administrimin e mirëfilltë të drejtësisë i takon institucioneve relevante dhe çështjet organizative nuk mund të përdoren si arsytim për mosrespektim të Kushtetutës. (Në këtë kontekst, shih rastin e Gjykatës, KIO6/12, parashtrues: *Bajrush Gashi*, cituar më lart, paragrafi 51; dhe rastin KO4/11, parashtrues: *Gjykata Supreme e Kosovës*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së neneve 35, 36, 37 dhe 38 të Ligjit për shpronësimin e pronës së paluajtshme, nr. 03/L-139, Aktgjykim i 1 marsit 2012).
69. Rrjedhimisht dhe në rrethana të tilla, Gjykata duhet të konstatojë se dyshimet legjitime për paanshmërisë e gjykatës e që rrjedhin si rezultat i ushtrimit të funksioneve të ndryshme të një gjyqtari brenda një procesi gjyqësor janë objektivist të justifikueshme. Gjykata, gjithashtu duhet të konstatojë se në nxjerrjen e Aktgjykimit [PML. nr. 293/2018] të 3 dhjetorit 2018, gjykata nuk ka qenë e paanshme në kuptimin e testit objektiv dhe se rrjedhimisht, është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm nga një gjykatë e paanshme, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
70. Gjykata, siç është cekur më lart, rikujton që në kontekst të vlerësimit të paanshmërisë së gjykatës, përtej çështjeve ligjore dhe rregullative, ndërlidhja në mes çështjeve përmbajtjesore të shqyrtuara nga i njëjti gjyqtar në faza të ndryshme të procedurës, është po ashtu relevante. Megjithatë, marrë parasysh që Gjykata tashmë ka konstatuar se në rrethanat e rastit konkret, dyshimet për paanshmërinë janë objektivist të justifikueshme, konsideron se nuk është e nevojshme të shqyrtohen aspektet tjera përkitazi me paanshmërinë e gjykatës në kuptimin e testit objektiv.
71. Gjykata thekson se ky përfundim ekskluzivisht ka të bëjë me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme, përkatësisht Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018, nga këndvështrimi i paanshmërisë së gjykatës në kuptimin e testit objektiv, dhe në asnjë mënyrë nuk ndërlidhet me dhe as nuk paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

72. Gjykata rikujton që parashtuesi i kërkesës gjithashtu ngre pretendime tjera përkitazi me Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme. Parashtuesi i kërkesës i referohet shkeljes së nenit 30 [Të Drejtat e të Akuzuarit] të Kushtetutës, ndërsa përkitazi me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, gjithashtu dhe siç është cekur më lart, pretendon që (i) mbrojtësi i tij kishte vepruar në kundërshtim me Ligjin për Avokatinë, duke dëmtuar rrjedhimisht interesat e tij; dhe (ii) Aktgjykimi i kontestuar ishte nxjerrë në kundërshtim me dispozitat e caktuara të procedurës penale.
73. Përkitazi me nenin 30 të Kushtetutës, Gjykata thekson se vetëm përmendja e neneve të Kushtetutës, nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtuesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse. (Shih, në këtë kontekst, rastin e Gjykatës KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri i 10 shkurtit 2015, paragrafi 33). Ndërsa, duke marrë parasysh që Gjykata tashmë ka konstatuar se Aktgjykimi përkatës është nxjerrë në shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, duke e shpallur të pavlefshëm këtë Aktgjykim dhe rrjedhimisht duke e kthyer çështjen përkatëse në rivendosje në Gjykatën Supreme, ajo nuk do të shqyrton pretendimet tjera të parashtuesit të kërkesës që ndërlidhen me këto nene.
74. Në fund, Gjykata thekson së përmes këtij Aktgjykimi, ka shpallur të pavlefshëm vetëm njërin nga Aktgjykimet e Gjykatës Supreme, përkatësisht, Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018, të nxjerrë si rezultat i kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë së të pandehurit, përkatësisht parashtuesit të kërkesës, kundër Aktgjykimit [PAKR. nr. 108/2018] të 19 prillit 2018 të Gjykatës së Apelit. Ndërsa nuk ka trajtuar pretendimet përkitazi me Aktgjykimin [PML. nr. 226/2018] e 18 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme, sepse kërkesën përkitazi me vlerësimin e kushtetutshmërisë së të njëjtës, e ka shpallur të papranueshme. Ky rezultat i shqyrtimit të kushtetutshmërisë së dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme që trajtojnë kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë kundër të njëjtit Aktgjykim të Gjykatës së Apelit, buron nga fakti që Gjykata Supreme, në rrethanat e rastit konkret, ka trajtuar ndaras kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë së parashtuara nga i pandehuri dhe mbrojtësi i tij, duke vendosur përmes dy Aktgjykimeve.
75. Gjykata vëren se KPPRK në nenin 433 (Personat e autorizuar për të paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë) të tij, përcakton personat e autorizuar për të paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë, duke përfshirë Kryeprokurorin e Shtetit, të pandehurin dhe mbrojtësin e tij. KPPRK nuk parasheh, në mënyrë specifike, nëse kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtuara nga personat e autorizuar, të cekur më lart, dhe në rrethanat e rastit konkret, ndaras i pandehuri dhe mbrojtësi i tij, domosdoshmërisht duhet të trajtohen së bashku në një vendim të vetëm nga Gjykata Supreme. Në rast të trajtimit ndaras të tyre, secili prej vendimeve të Gjykatës Supreme, ka efektin përkatës në vendimin i cili kontestohet përmes mjetit të jashtëzakonshëm juridik.

Kërkesa për masë të përkohshme

76. Gjykata rikujton që parashtuesi i kërkesës ka kërkuar vendosjen e masës së përkohshme duke kërkuar që të pezullohet fillimi i ekzekutimit të dënimit me burg derisa të merret një vendim nga Gjykata.

77. Parashtruesi i kërkesës përkitazi me kërkesën e tij për masë të përkohshme thekson si në vijim: *“Duke marrë parasysh, se i gjykuari është në pritje të vendimit të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, rreth kërkesës së tij, përmes kësaj kërkesë kërkoj nga gjykata që të cakton masën e përkohshme dhe të ndalon fillimin e vuajtjes së dënimit të shqiptuar me aktgjykimin PKR nr. 107/2012 i datës 22.11.2017, deri në vendosjen e kësaj çështje”*.
78. Në këtë aspekt, Gjkata fillimisht rikujton se bazuar në nenin 27 (Masat e përkohshme) të Ligjit, Gjkata mund të vendosë masë të përkohshme, ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës (i) nëse masa është e nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme; ose (ii) nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik. Këto kritere më tej janë të specifikuara në paragrafin 4 të rregullit 57 të Rregullores së punës.
79. Gjkata rithekson se në rrethanat e rastit konkret, Gjkata e ka shpallur të papranueshme kërkesën e parashtruesit të kërkesës për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [PML.nr.226/2018] të 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme, ndërsa e ka shpallur të pavlefshëm Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018, duke e kthyer të njëjtin në rivendosje në Gjykatën Supreme. Rrjedhimisht, Gjkata Supreme, në përputhje me këtë Aktgjykim, do të shqyrtojë edhe një herë kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtruar nga i pandehuri, përkatësisht parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit. Gjkata vëren se ky i fundit, përkatësisht Aktgjykimi [PAKR. nr. 108/2018] i 19 prillit 2018 i Gjykatës së Apelit është i formës së prerë dhe i ekzekutueshëm bazuar në nenin 485 (Forma e prerë dhe ekzekutueshmëria e vendimit) e KPPRK-së, dhe në rrethanat e rastit konkret, derisa të mos jetë vendosur ndryshe nga Gjkata Supreme bazuar në dispozitat e nenit 418 (Mjetet e jashtëzakonshme juridike) të KPPRK-së.
80. Ky Aktgjykim i Gjykatës, ka shpallur të pavlefshëm vetëm Aktgjykimin [PML. nr. 293/2018] e 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme dhe nuk ndikon drejtpërsëdrejti në efektin juridik që prodhon, sipas legjislacionit në fuqi, Aktgjykimi [PAKR. nr. 108/2018] i 19 prillit 2018 i Gjykatës së Apelit në lidhje Aktgjykimin [PKR. nr. 107/2012] e 22 nëntorit 2017 të Gjykatës Themelore. Prandaj, në pajtim me nenin 27.1 të Ligjit dhe rregullin 57 (4) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit të kërkesës për masë të përkohshme duhet të refuzohet.

Përfundime

81. Në rrethanat e rastit konkret, Gjkata ka gjetur se Aktgjykimi [PML. nr. 293/2018] i 3 dhjetorit 2018 i Gjykatës Supreme është nxjerrë në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së sepse (i) është nxjerrë nga përbërja një e Kolegji, në të cilin në kundërshtim me dispozitat përkatëse të procedurës penale, dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së e të Gjykatës, kishte marrë pjesë gjyqtari i cili gjithashtu ishte pjesë e vendimmarrjes në fazat e mëhershme të çështjes së njëjtë penale, përkatësisht kishte marrë pjesë si anëtar i trupit gjykues në Gjykatën e Qarkut kur është vendosur për akuzën penale të parashtruesit të kërkesës e edhe si anëtar i Kolegjit kur është vendosur për kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme; dhe në rrethana të tilla, (ii)

dyshimet legjitime për mungesën e paanësisë së gjykatës janë objektivist e justifikueshme.

82. Ndërsa, Gjykata ka shpallur të papranueshme kërkesën e mbrojtësit të parashtruesit të kërkesës për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [PML. nr. 226/2018] të 16 tetorit 2018 të Gjykatës Supreme, sepse i njëjti nuk i ka plotësuar kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me nenin 48 të Ligjit dhe pikën (d) të paragrafit 1 të rregullit 39 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 59 (a) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur, më 29 korrik 2019, njëzëri:

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën KI187/18 të papranueshme;
- II. TË DEKLAROJË kërkesën KI11/19, të pranueshme për shqyrtim në merita;
- III. TË KONSTATOJË se në Aktgjykimin PML. nr. 293/2018, e 3 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1, të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- IV. TA SHPALLË TË PAVLEFSHËM Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 293/2018, të 3 dhjetorit 2018;
- V. TA KTHEJË Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, PML. nr. 293/2018, të 3 dhjetorit 2018, për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate;
- VI. TË URDHËROJË Gjykatën Supreme, që në pajtim me rregullin 66 (4) të Rregullores së punës, ta njoftojë Gjykatën, brenda 6 (gjashtë) muajve nga publikimi i këtij aktgjykimi, në lidhje me masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të kësaj Gjykate;
- VII. TË REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- VIII. TË MBETET fuqimisht e angazhuar në këtë çështje në pritje të pajtueshmërisë me këtë urdhër;
- IX. TË URDHËROJË që ky Aktgjykim t'u kumtohet palëve, dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, të publikohet në Gazetën Zyrtare;
- X. TË DEKLAROJË se ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani
Gresa Caka-Nimani

Arta Rama-Hajrizi
Arta Rama-Hajrizi